

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 18Csp/157/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517205375
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Petrovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2517205375.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Janou Petrovičovou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 proti žalovanej: G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Q. XXX/XX, XXX XX Z. o zaplatenie 3.354,48 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 351,65 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 351,65 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaná má n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 84,68 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a. s., sa žalobou doručenou súdu dňa 07.12.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.354,48 Eur, úroky vo výške 1.143,39 Eur, úroky vo výške 94,76 Eur, úroky zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 3.354,48 Eur, vo výške 19,9 % ročne zo sumy 3.354,48 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3.354,48 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.09.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Poštová banka, a. s. v právnom postavení veriteľa a žalovanou v právnom postavení dlžníka (klientom), uzavretá zmluva o úvere číslo 3833355086, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver (zmluva o úvere, Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky ďalej spolu len ako „Zmluva“). Na základe Zmluvy bol žalovanej poskytnutý zo strany právneho predchodcu žalobcu úver, a to vo výške 3.500,- Eur. Žalovaná sa podľa Zmluvy zaviazala vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru je zrejmá z predpisu splátok. V prípade, ak je súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke je zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa sadzovníka. V prípade, ak ide o poistenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, takéto poistenie sa nezapočítava do celkových nákladov úveru. V dobe od uzatvorenia Zmluvy žalovaná splatila svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti „Zaplatené splátky“ listiny „Aktuálny stav úveru“. Uvedená listina je vyhotovená z bankového informačného systému právneho predchodcu žalobcu. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak je klient v omeškaní s platením čo i len jednej splátky, veriteľovi vzniká nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pred zosplatením úveru aplikoval právny predchodca žalobcu voči žalovanej postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanej upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bola žalovaná oboznámená s tým, že je viac

ako 3 mesiace po lehote splatnosti pohľadávka z titulu Zmluvy o úvere. Vzhľadom na to, že žalovaná úhradu pohľadávky nevykonala do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, Poštová banka, a. s. pristúpila k zosplatneniu úveru listom - Výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná ani napriek zaslanej výzve nezaplatila dlžnú pohľadávku. Právnym titulom, na základe ktorého si žalobca uplatňuje voči žalovanej pohľadávku, je zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami v súlade s ustanovením § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky, pričom úroková sadzba je v Zmluve dojednaná vo výške 19,9 % ročne. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči žalovanej aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 01.11.2017 je daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 31.10.2017, nakoľko do času 31.10.2017 sú úroky (zmluvné aj sankčné) vyčíslené. V zmysle Obchodných podmienok vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, a to vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka, ktoré si žalobca uplatnil vo výške 0,- Eur.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v písomnom podaní doručenom súdu dňa 04.06.2018. Vo vyjadrení uviedla, že so žalobou nesúhlasí a žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Zhodne so žalobcom uviedla, že na základe zmluvy o úvere jej boli poskytnuté peňažné prostriedky v sume 3.500,- Eur. Z dôvodu straty zamestnania prestala úver riadne a včas platiť. V dôsledku omeškania s plnením úveru veriteľ vyhlásil splatnosť úveru ku dňu 26.03.2015. Podľa žalobcom predloženého dôkazu zaplatené splátky vyplýva, že ku dňu 20.09.2017 uhradila 2.638,35 Eur. Podľa výpisov z bankového účtu uhradila po 21.09.2017 ešte 430,- Eur, spolu 3.068,35 Eur. Uviedla, že podľa sadzobníka poplatkov bolo poistenie schopnosti splácať splátky - základný súbor poistenia, spoplatnený pri pôžičke nad 3.500,- Eur sumou 4,85 Eur mesačne, avšak žalobca jej v rozpore so sadzobníkom účtoval 4,95 Eur. Poukázala na to, že zmluva obsahovala údaj o RPMN vo výške 22,54 % pri celkovej výške úveru 4.490,34 Eur, avšak pri prepočte za použitia kalkulačky zo stránky NBS zistila, že skutočná RPMN predstavovala 24,67 %. V zmluve tak nebola správne uvedená RPMN v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. Celková čiastka úveru bola uvedená v sume 4.490,34 Eur, avšak pri 120 splátkach vo výške 72,95 Eur je celková výška úveru 8.754,- Eur, teda vyššia takmer o 100 %. Žalobca ju tak vo svojich výpočtoch o celkovej výške úveru zavádzal. V zmluve tiež nie je špecifikovaná splátka na istinu, úroky a poplatky v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Ďalej z internetovej stránky NBS zistila, že úrokové miery pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v auguste 2013 boli vo výške 10,34 ročne, pričom úver jej bol poskytnutý pri ročnej úrokovej sadzbe 19,9 %, teda o viac ako 90 %. Dohodnutý úrok je tak v rozpore s dobrými mravmi. Tiež namietala, že žalobca sa domáha zmluvných úrokov aj po splatnosti dlhu, ktoré mu už nepatria. Spotrebiteľský úver pre absenciu povinných náležitostí zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho je povinná vrátiť žalobcovi len hodnotu toho, čo jej poskytol, bez akéhokoľvek navýšenia. Ku dňu 28.05.2018 je nesplatená istina vo výške 431,65 Eur, ktorú zaplatí.

4. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril v podaní doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 24.07.2018. Vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ ide o celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, celkovú čiastku úveru (celkovú výšku nákladov) tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, pričom o tejto skutočnosti bola žalovaná oboznámená v samotnej zmluve v časti 3. Údaj o výške poskytnutého úveru ako aj celkovej výške nákladov zmluva o úvere obsahuje. Samotné číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná banálnym matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje. Rovnako žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovanej týkajúcim sa skutočnosti, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o celkovej výške nákladov a výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Žalovaná si jednoduchým vynásobením určila celkovú výšku nákladov tak, že vynásobila počet mesačných splátok uvedených na úverovej zmluve krát výška mesačnej splátky. Uvedený prepočet však nie je v žiadnom prípade správny. Žalovaná však neprepočítavala celkovú výšku nákladov na základe rozpisu splátok, resp. kalkulačky na výpočet RPMN. Ohľadom údajov o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, žalobca poukázal na Rozsudok SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 9. novembra 2016, sp. zn. C-42/15, v rámci sporu medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a C. K.. Žalobca tiež nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že výška úrokovej sadzby 19,9 % je v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovanou

uvedená hodnota 10,34 % predstavuje priemernú hodnotu, teda ide tzv. aritmetický priemer. Poukázal na rozsudok NS SR zo dňa 26.04.2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011, z ktorého vyplýva, že neprimeraným zmluvným úrokom by bol úrok, ktorý by štvornásobne až päť a pol násobne prevyšoval obvyklú úrokovú sadzbu, čo nie je ale tento prípad.

5. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu vyjadrila v písomnom podaní doručenom súdu dňa 04.09.2018. Vo vyjadrení uviedla, že Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s./C. K. je v tomto prípade neaplikovateľný, čo je žalobcovi známe napr. aj z rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/72/2017 zo dňa 21.11.2017 vo veci žalobcu. V prípadoch, kedy súdy rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že pri stanovenej splátke 72,95 Eur a počte splátok 120 pri výške úveru 3.500,- Eur, je celková výška úveru 4.490,34 Eur. Pri jednoduchom matematickom výpočte 72,95 Eur mesačne x 120 mesačných splátok vychádza celková výška úveru vo výške 8.754,- Eur. Celková výška úveru v úverovej zmluve je vyčíslená vo výške 4.490,34 Eur, hoci pri uvedených splátkach pri dĺžke splácania 120 mesiacov je celková výška úveru 8.754,- Eur a teda je zrejmé, že žalobca ju pri uzatváraní zavádzal, snažil sa u nej navodiť dojem dobrého úveru pod názvom Lepšia splátka. Nesprávne uvedená výška úveru v rozpore s § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. je sankcionovaná tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Z obsahu spisu vyplýva, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej však absentujú viaceré obligatórne zákonné náležitosti, a to priemerná výška RPMN, resp. RPMN je uvedená neurčito, nesprávna celková výška úveru a celkové náklady žalovanej, výška splátok v členení istina, úroky a iné poplatky, prípadne poradie v ktorom budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Pre absenciu uvedených náležitostí podľa je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, a pretože žalobcovi poskytnutú sumu finančných prostriedkov vrátila v celom rozsahu (zaplatila 3.500,- Eur), navrhla celú žalobu zamietnuť.

6. Uznesením č. k. 18Csp/157/2017 - 127 zo dňa 27.11.2018, právoplatným dňa 28.12.2018, súd pripustil, aby do konania na strane žalobcu namiesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a. s. vstúpil ako žalobca spoločnosť R Collectors s. r. o..

7. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 21.12.2018 žalovaná uviedla, že dňom 13.11.2018 žalobcovi uhradila žalovanú istinu v plnej výške. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, predmetný dlh je tak splatený. Ďalej poukázala, že zo zmluvy o postúpení pohľadávok nie je zrejmé, v akom rozsahu bola sporná pohľadávka postúpená, či sa postúpila len istina lebo aj je príslušenstvo. Pred doručením oznámenia o postúpení pohľadávky pôvodnému žalobcovi uhradila na účet sumu 510,- Eur (5 x 102,- Eur).

8. Vo vyjadrení doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 17.01.2019 žalobca na výzvu súdu uviedol, že žalovaná do dňa tohto vyjadrenia uhradila spolu 3.148,35 Eur a neuhradila tak ani len istinu úveru. Poslednú platbu žalobca eviduje zo dňa 17.12.2018 vo výške 102,- Eur.

9. Vo vyjadrení doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 19.02.2019 žalobca na výzvu súdu rozpísal prehľad platieb žalovanej a uviedol, že nevie posúdiť, akým spôsobom žalovanej vyšla suma o 827,- Eur vyššia, ako to vyplýva žalobcovi.

10. Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 05.04.2019 žalovaná uviedla, že z dôkazu zaplatené splátky, ktorý bol prílohou k žalobe, vyplýva, že právnenému predchodcovi žalobcu - postupcovi ku dňu 20.09.2017 uhradila 2.638,35 Eur, pričom žalobca ako postupník vo svojej poslednej listine ako Prehľad platieb žalovaného súdu predložil prehľad vykonaných platieb, podľa ktorého ku dňu 20.09.2017 uhradila len 2.241,35 Eur, čo je rozdiel vo výške 397,- Eur oproti prílohe ako zaplatené splátky k podanej žalobe v jej neprospech. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nemá jasno, v akej výške sa domáha zaplatenia pohľadávky z nesplateného úveru. Podľa predložených platobných dokladov právnenému predchodcovi Poštová banka, a. s. po 20.09.2017 ešte uhradila dňa 14.08.2018 sumu vo výške 102,- Eur, dňa 12.09.2018 sumu vo výške 102,- Eur, dňa 17.10.2018 sumu vo výške 102, Eur, dňa 14.11.2018 sumu vo výške 102,- Eur, dňa 17.12.2018 sumu vo výške 102,- Eur, spolu 510,- Eur. Podľa podanej žaloby právnenému predchodcovi žalobcu ku dňu 20.09.2017 zaplatila 2.638,35 Eur a od 21.09.2017

do 17.12.2018 ešte 510.- Eur, čo je spolu 3.148,35 Eur. Zostatok nesplatennej časti istiny 351,65 Eur chce žalobcovi uhradiť, avšak žalobca ako postupník jej nedoručil žiadne platobné údaje na realizáciu platby a preto nevie zvyšok istiny vo výške 351,65 Eur uhradiť. Ďalej uviedla, že právny predchodca Poštová banka, a. s., postúpil svoju pohľadávku na žalobcu, a teda z dôvodu nejasnej výšky postupovanej pohľadávky namietla aj aktívnu legitímáciu žalobcu pre možnú neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre jej neurčitosť. Preto navrhla, aby súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu bez toho, aby sa bližšie zaoberal opodstatnenosťou uplatneného nároku. Uvedené je dôležité i z hľadiska skúmania toho, či oznámenie o postúpení je určité, zrozumiteľné a či údaje v ňom uvedené zodpovedajú v skutočnosti ako v zmluve o postúpení pohľadávky.

11. Vo vyjadrení doručenom súdu v elektronickej autorizovanej podobe dňa 10.05.2019 žalobca uviedol, že trvá na prehľade platieb uvedenom vo vyjadrení zo dňa 19.02.2019, ktorý pritom zahŕňa aj platby žalovanej, ktoré uviedla vo vyjadrení zo dňa 15.03.2019. Uvedený stav potvrdzuje aj k žalobe pripojený Aktuálny stav úveru, ktorý v časti Zaplatené splátky obsahuje úplný prehľad platieb Žalovanej. Žalovaná sa domnieva, že RPMN úveru je nesprávna, nakoľko podľa nezáväznej, a ako sa vyjadriala aj Národná banka Slovenska neobjektívnej internetovej kalkulačky portálu sme.sk jej vychádza RPMN 24,67 Eur. Podľa Portálu finančnej ochrany a osvety finančného spotrebiteľa MFSR je RPMN úveru 22,05 %, t. j. údaj o RPMN je v Zmluve o úvere uvedený zjavne v prospech spotrebiteľa, nakoľko je vyšší než predmetný výsledok internetovej kalkulačky. Zároveň sa žalobca odvolal aj na názor Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/187/2018, ktorý skúmal výpočet RPMN v inej zmluve o úvere a uviedol, že súd si je vedomý toho, že táto kalkulačka nie je celkom presná z dôvodu, že výška RPMN závisí aj od dňa v mesiaci, kedy bol úver poskytnutý. Vzhľadom na uvedené považuje súd výpočet RPMN zo strany žalovaného za správny, a teda žalobca nesprávny výpočet RPMN nepreukázal. Podobne v rozhodnutí Okresného súdu Revúca sp. zn. 8C/203/2015 súd poukázal na to, že vzorec, podľa ktorého sa RPMN vypočítava, bol podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere (05.11.2007) iný, ako je vzorec výpočtu RPMN podľa v súčasnosti platnej právnej úpravy. Kalkulačky prístupné na internete, ktoré umožňujú výpočet RPMN, robia výpočet podľa vzorca platného v súčasnosti. V čase uzavretia zmluvy mohol veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť len takú výšku RPMN, ktorá bola vypočítaná podľa vzorca, ktorý ustanovoval zákon v čase uzavretia zmluvy a nie podľa vzorca, ktorý je uvedený v zákone v neskoršom znení. Preto skutočnosť, že podľa súčasného vzorca je RPMN 21,17 % neznamena, že výška RPMN bola v zmluve uvedená nesprávne. Ďalej žalobca doplnil, že do výpočtu RPMN nie je možné započítať poistenie úveru. Poistenie bolo uzatvorené dobrovoľne a preto nepatrí do celkových nákladov spojených s úverom a teda ani do výpočtu RPMN. Poistenie nebolo podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Výška splátky 68,- Eur tak predstavuje rozdiel medzi výškou mesačnej platby 72,95 Eur uvedenej v Zmluve o úvere a výškou poplatku za poistenie úveru 4,95 Eur. Výška poplatku za poistenie vyplýva zo Sadzobníka poplatkov, konkrétne strana 1/7 Úvery pre obyvateľstvo. Ďalej žalobca poukázal na ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Ohľadom námietky žalovanej, že nepozná platobné údaje na úhradu dlhu, žalobca upozornil na Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky, ktoré obsahovali všetky platobné údaje nového veriteľa.

12. Žalobca na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to Zmluvu o úvere lepšia splátka zo dňa 27.09.2013, obchodné podmienky pre úver - lepšia splátka, všeobecné obchodné podmienky, sadzobník poplatkov, predpis splátok, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 09.03.2015, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26.03.2015, podacie hácky, doručky, aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 06.08.2018, oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.10.2018.

13. Žalovaná na svoju obranu predložila listinné dôkazy, a to priemerné úrokové sadzby, výpočet RPMN, výpis z úverového účtu, potvrdenia o vykonaní prevodu a vkladu .

14. Súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a žalovanej, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť neospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Predvolanie na pojednávanie im bolo riadne a včas doručené.

15. Súd sa oboznámil so žalobou, písomnými vyjadreniami žalobcu a žalovanej, vykonal dokazovanie listinami, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav.

16. Právny predchodca žalobcu, spoločnosť Poštová banka, a. s. a žalovaná ako dlžník, fyzická osoba, uzatvorili dňa 27.09.2013 Zmluvu o úvere lepšia splátka č. 3833355086, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezhotovostný úver vo výške 3.500,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť 120 mesačnými splátkami vrátane poisťného (základný súbor poistenia) vo výške 72,95 Eur, s dátumom 1. splátky 25.10.2013 a dátumom ďalšej splátky k 25. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru bola dňa 25.09.2013. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba 19,9 %, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 22,54 %, priemerná RPMN 18,84 % a celková výška nákladov 4.490,34 Eur.

17. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.10.2017 súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 3.500,- Eur, z ktorého žalovaná jednotlivými splátkami uhradila celkovú čiastku vo výške 2.638,35 Eur (posledná evidovaná splátka dňa 20.09.2017).

18. Listom označeným ako Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 09.03.2015 právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 27.09.2013 a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradila svoje záväzky voči banke. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovanú, že ku dňu 09.03.2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo Zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 386,32 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 385,17 Eur, poplatkov vo výške 1,15 Eur a poisťné 0,- Eur. V prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedenej dlžnej sumy záväzku, banka je oprávnená využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným v zmysle príslušných ustanovení Zmluvy o úvere a Obchodných podmienok a žiadať o úhradu celej úverovej pohľadávky. Podľa poštového podacieho hárku bola výzva odoslaná žalovanej dňa 10.03.2015.

19. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 26.03.2015 právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že nakoľko svojím konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia Zmluvy o úvere zo dňa 27.09.2013 a obchodných podmienok, stala sa jej úverová pohľadávka k 26.03.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Dlžná suma vo výške 3.784,16 Eur pozostáva z dlžnej istiny 3.468,70 Eur, úroku 310,81 Eur, poplatkov za upomienky 4,65 Eur a poisťného 0,- Eur. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Podľa pripojenej doručienky bola výzva doručená žalovanej dňa 01.04.2015.

20. Podľa potvrdení vkladu žalovaná dňa 14.08.2018 uhradila sumu 102,- Eur, dňa 12.09.2018 sumu 102,- Eur.

21. Podľa potvrdení o vykonaní prevodu žalovaná uhradila dňa 16.10.2018 sumu 102,- Eur, dňa 13.11.2018 sumu 102,- Eur, dňa 14.12.2018 sumu 102,- Eur.

22. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2018 zo dňa 06.08.2018 Poštová banka, a. s. postúpila pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy č. 3833355086 na žalobcu.

23. Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.10.2018 právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a. s. žalovanej oznámila, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 06.08.2018 medzi bankou ako postupcom a spoločnosťou R Collectors s. r. o. ako postupníkom, bola pohľadávka banky voči žalovanej vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 3833355086 zo dňa 27.09.2013 postúpená s účinnosťou 01.10.2018 so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na postupníka, ktorý sa tak stal novým veriteľom. Banka zároveň oznámila žalovanej číslo účtu, na ktorý ju žiada vkladať peňažné prostriedky na plnenie jej záväzku. Súčasne oznámila žalovanej, že aktuálny stav pohľadávky je ku dňu 29.09.2018 v celkovej výške 5.433,86 Eur, z toho nesplatená istina vo výške 3.354,48 Eur, neuhradené úroky vo výške 2.007,88 Eur a neuhradené poplatky vo výške 71,50 Eur.

24. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

25. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

26. Podľa § 494 Občianskeho zákonníka, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

27. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

28. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zo zmluvy o úvere (§ 497).

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

34. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

35. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

36. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Vychádzajúc zo skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť v celom rozsahu. Súd vyhodnotil podanú žalobu v časti ako nedôvodnú a v tejto časti žalobu zamietol.

39. Medzi stranami bolo sporné dodržanie obligatórnych náležitostí uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a s tým spojená bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, súlad výšky zmluvných úrokov s dobrými mravmi, oprávnenosť zmluvných úrokov po zosplatnení úveru, výška žalovanou uhradenej sumy, ako aj aktívna legitimácia žalobcu.

40. Vzhľadom na námietku žalovanej ohľadom nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, súd sa najskôr zaoberal otázkou, či žalobca ako postupník zo Zmluvy o postúpení pohľadávok je v spore aktívne vecne legitimovaný. Žalobca sa v spore domáha voči žalovanej zaplataenia žalovanej sumy titulom neuhradených záväzkov žalovanej z úverovej zmluvy uzavretej s Poštovou bankou, a. s., pričom žalovanú pohľadávku mal žalobca nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 06.08.2018 od Poštovej banky, a. s., t. j. od banky, preto súd v prvom rade skúmal aktívnu vecnú legitimáciu na strane žalobcu. Na základe predložených listinných dôkazov súd dospel k záveru, že žalobca preukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť dodržaním postupu v súlade s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zmluvou o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka voči žalovanej zo zmluvy č. 3833355806. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené samotným postupcom, t. j. Poštovou bankou, a. s. ako pôvodným veriteľom Oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.10.2018, v ktorom banka žalovanej oznámila, že pohľadávka banky voči žalovanej vyplývajúca zo Zmluvy o úvere č. 3833355806 zo dňa 27.09.2013 bola postúpená s účinnosťou 01.10.2018 so všetkými právami a povinnosťami s ňou spojenými na postupníka a súčasne žalovanej oznámila aktuálny stav pohľadávky ku dňu 29.09.2018 v celkovej výške 5.433,86 Eur, z toho nesplatená istina vo výške 3.354,48 Eur, neuhradené úroky vo výške 2.007,88 Eur a neuhradené poplatky vo výške 71,50 Eur, teda bolo jasne špecifikované, v akej výške bola pohľadávka postúpená z postupcu na postupníka. Oznámenie o postúpení pohľadávky je tak dostatočne určité a zrozumiteľné. Banka ako pôvodný veriteľ a postupca v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnila svoju zákonnú povinnosť postúpenie pohľadávky bez zbytočného odkladu oznámiť žalovanej ako dlžníkovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení (§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Po konštatovaní aktívnej legitimácie žalobcu v konaní sa súd ďalej zaoberal meritom veci.

41. Vykonaným dokazovaním mal súd nesporne za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 27.09.2013 zmluvu o úvere lepšia splátka, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezhotovostný spotrebiteľský úver vo výške 3.500,- Eur. Hoci predmetná zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 Obchodného zákonníka a jedná sa v danom prípade o absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), zároveň je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov a zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý právny predchodca žalobcu a žalovaná založili zmluvou o úvere dňa 27.09.2013, je nesporný. Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Uzatvorená zmluva túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah nemala žalovaná možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Keďže z charakteru tohto zmluvného vzťahu jednoznačne vyplýva, že táto úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z.) a žalovaná má v tomto zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľa v zmysle §

52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., z tohto dôvodu súd pristúpil k skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy, ako sú uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu 27.09.2013).

42. Po preskúmaní úverovej zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 27.09.2013 dospel súd k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, tak ako ich vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch.

43. Z predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že právny predchodca žalobcu nedodrжал ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, teda ustanovenie upravujúce ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď sa majú uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V zmluve sa uvádza, že celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom číselné vyjadrenie celkovej čiastky úveru v zmluve absentuje. V zmluve je uvedená výška úveru 3.500,- Eur a celková výška nákladov 4.490,34 Eur. Celková čiastka úveru by tak podľa obsahu zmluvy mala predstavovať sumu 7.990,34 Eur, ale nie je v zmluve explicitne stanovená. Celkovú čiastku úveru súd preto následne prepočítal. Na základe predmetnej úverovej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.500,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach po 72,95 Eur, teda celkovo za poskytnutý úver vo výške 3.500,- Eur sa zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 8.754,- Eur (120 mesiacov krát 72,95 Eur). Už z tohto je zrejmé, že v zmluve sú uvedené nesprávne údaje týkajúce sa úveru, pretože celková výška nákladov je uvedená sumou 4.490,34 Eur, pričom v skutočnosti činí 5.254,- Eur (8.754,- Eur mínus 3.500,- Eur = 5.254,- Eur). Vychádzajúc z uvedeného je súd toho názoru, že obsahová náležitosť zmluvy - celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nie je týmto dodržaná. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva svojím znením „celková čiastka úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom“, obsahuje klamivý, resp. nesprávny návod na vypočítanie celkovej čiastky úveru, ktorú si mala žalovaná ako spotrebiteľ, ako to žalobca uviedol vo svojom vyjadrení doručenom dňa 24.07.2018, len banálne matematicky sčítať. Ak by tak žalovaná urobila, výsledok tohto sčítania by predstavoval nepravdivú informáciu o výške skutočnej celkovej čiastky úveru. S poukazom na uvedený záver súd neprepočítaval výšku RPMN podľa dostupných kalkulačiek na internete, ktorá by zrejme bola rovnako ako celková čiastka úveru, uvedená v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Žalobca teda v zmluve zrejme neuviedol všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, tak ako mu to prikazuje ustanovenie § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže samotná celková čiastka úveru nie je uvedená správne. V súlade s citovaným ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv uzatváraných so spotrebiteľmi, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Súd preto bližšie nevyhodnocoval rozdielne argumenty sporových strán ohľadom správnosti uvedenia RPMN (či sa do výpočtu malo zahŕňať poistenie a či dostupné kalkulačky na internete používajú správny vzorec na výpočet RPMN).

44. Na doplnenie súd uvádza: žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 19.02.2019 uviedol, že žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 72,95 Eur, ktorá predstavuje splátku anuity a poistenia a že anuitná splátka predstavovala 68,- Eur. Uvedené však zo zmluvy nevyplýva. Už len týmto vyjadrením žalobca zmätočne uvádza, že žalovaná sa zaviazala splácať úver mesačnými splátkami vo výške 72,95 Eur, keď ďalej tvrdí, že splátka úveru bola len 68,- Eur. Ak by sme podľa výšky splátky 68,- Eur vypočítali celkovú čiastku úveru, dospejeme k tomu, že súčin počtu splátok 120 a výšky splátky 68,- Eur je suma 8.160,- Eur (120 mesiacov krát 72,95 Eur). Už aj z tohto je zrejmé, že v zmluve sú uvedené nesprávne údaje týkajúce sa úveru, pretože celková výška nákladov je uvedená sumou 4.490,34 Eur, pričom pri splátke 68,- Eur by činila až 4.660,- Eur (8.160,- Eur mínus 3.500,- Eur = 4.660,- Eur).

45. Zároveň súd uvádza, že žalobca navyše nedodrжал ani ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., keď v zmluve absentuje údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s

rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške mesačnej splátky 72,95 Eur. Zo zmluvy preto nie je zrejmé, aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká na splátku úroku a prípadne aká na splátku poplatku. Zákonná obsahová náležitosť zmluvy spočívajúca v uvedení údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nemôže byť v spotrebiteľskej zmluve naplnená len uvedením súhrnnej mesačnej splátky. Z takého údajja spotrebiteľ nie je schopný vyvodiť, aké bude navýšenie sumy, ktorú si v skutočnosti požičiava a z akých konkrétnych zložiek sa skladá celková suma, ktorú bude napokon povinný veriteľovi vrátiť. V súlade s vyššie citovaným ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. je preto tento spotrebiteľský úver aj na základe absencie tohto údajja bezúročný a bez poplatkov. K uvedenému záveru dospel napr. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 7Co/220/2014, keď uviedol, že pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.

46. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, teda s rozčlenením jednotlivých čiastok, pričom nestačí uviesť len celkovú výšku splátok. Predložená úverová zmluva takýto konkrétny splátkový kalendár neobsahovala, pričom takáto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť hodnotiť na základe predloženého splátkového kalendára ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, resp. aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver.

47. Súd zdôrazňuje, že podstatným v danom prípade je to, že pokiaľ zákon kladie dôraz na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti, ktorými sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, musí to byť takou formou, aby bola zrozumiteľná a prehľadná pre spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch v § 9 ods. 2 jednoznačne ustanovuje, ktoré obligatórne náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať.

48. Pokiaľ ide o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci Home Credit Slovakia a. s. / C. K., C-42/15, k tomuto súd uvádza, že zákon môže stanoviť, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku (rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 09.11.2016 vo veci C-42/15). Pre úplnosť sa uvádza, že pri prípadnom konflikte smernice a vnútroštátneho zákona členského štátu musia vnútroštátne súdy v prvom rade skúmať, či môžu smernici priznať priamy účinok. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu smernici priznať aspoň účinok nepriamy, teda či môžu zákon vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice a teda eurokonformný výklad zákona však nie je absolútny, pretože takýto výklad nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, nakoľko by sa jednalo o výklad contra legem. Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by súdy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou, je potrebné zákon o spotrebiteľských úveroch novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.15.2017, sp. zn. 23Co/815/2015). Ak teda aj došlo k novelizácii zákona č. 129/2010 Z. z., keďže podľa aktuálneho znenia ustanovenia § 9 ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere musí podľa písm. k) obsahovať súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, v spore zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej pred 1. májom 2018 nie je možné dospieť k

takému rozhodnutiu, ktoré je čo do účinkov rovnocenné so zmenou zákona zo strany zákonodarcu, ktorú zákonodarca prijal od 1. mája 2018. K vyššie uvedenému záveru možno dospieť aj podľa rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/97/2017 zo dňa 16.05.2018 a sp. zn. 10Co/113/2017 zo dňa 24.04.2018 (vydaných po predmetnom rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018 sp. zn. 3 Cdo 146/2017).

49. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/262/2016 - 49 zo dňa 31.10.2017, v ktorom odvolací súd uviedol, že „v danom prípade je tu zrejmý konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. 29. V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. ... 32. Odvolací súd je preto názoru, že napriek poukazu žalovaného na Smernicu, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval okresný súd, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

50. Podporne súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 23.05.2017, sp. zn. 6Co/338/2016 v obdobnej veci, ktorý v bode 38. uviedol, že „vzhľadom na vnútroštátnu právnu úpravu ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. a výklad tohto ustanovenia ustálený súdnou praxou nie je možné ani po rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C 42/15-Home Credit Slovakia, a. s. uskutočniť iný výklad vnútroštátneho práva, t. j. § 9 ods. 2 písm. k/, resp. l/ zák. č. 129/2010 Z. z.“

51. Rovnako tak Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 08.11.2017, sp. zn. 5Co/279/2017 v bode 10. uviedol, že „Pokiaľ ide o posúdenie tejto náležitosti v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany uzatvorili, tu odvolací súd vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy aj rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. proti C. K.. Podľa odvolacieho súdu však ani eurokonformným výkladom Smernice č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorý poskytol vo svojom vyššie uvedenom rozhodnutí Súdny dvor, nemožno prelomiť úplne jasné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. o bezúročnosti úveru v prípade neuvedenia špecifikácie splátok úveru /§ 9 ods. 1 písm. k)/. Zákonodarca v tomto ustanovení jasne deklaroval požiadavku na rozpísanie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé, koľko z každej splátky pripadá na istinu, koľko na úrok, koľko na prípadné poplatky. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od vnútroštátneho predpisu, ktorý bol v čase uzatvorenia zmluvy stranami sporu platný a účinný. Keďže v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istiny, úroky a iné poplatky ako požaduje vnútroštátna zákonná úprava a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“

52. Napriek tomu, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd nad rámec uvedeného navyše žalobcovi uvádza, že pokiaľ ide o žalobou požadovaný zmluvný úrok vo výške 19,90 % ročne zo sumy 3.354,48 Eur od 01.11.2017 do zaplatenia, teda zmluvný úrok po zosplatení úveru, v tejto časti je žaloba absolútne nedôvodná. Zmluvný úrok ako odplata veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha len za dojednanú dobu poskytnutia úveru, čo vyplýva aj z ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úrok je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Keďže ku dňu predčasnej splatnosti úveru došlo dňom 26.03.2015, uvedeným dňom boli splatné aj úroky z istiny úveru a od 27.03.2015 už žalobcovi zmluvné úroky neprislúchajú. Súd je toho názoru, že dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutého úveru patria veriteľovi len do splatnosti dlhu. Po splatnosti dlhu nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a povinnosť platiť dohodnuté úroky z úveru dňom splatnosti dlhu zaniká. Záväzok dlžníka vrátiť veriteľovi poskytnutý úver je hlavným záväzkovým vzťahom. Úrokový záväzkový vzťah je vedľajším a akcesorickým peňažným záväzkom k hlavnému záväzku. Splnením hlavného záväzku

alebo iným zo spôsobov jeho zániku, zaniká i akcesorický záväzok úrokový (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 25.10.2013, sp. zn. 3Co 85/2013, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 143/98). Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014). Vzhľadom na záver o bezúčelnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru súd bližšie nevyhodnocoval rozdielne argumenty sporových strán ohľadom výšky dohodnutého úroku 19,90 %, a teda či takéto úroky boli v čase uzavretia zmluvy v súlade s dobrými mravmi.

53. Po vykonanom dokazovaní súd uzatvára, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje bezúčelný a bez poplatkov v dôsledku absencie obligatórných náležitostí zmluvy. Ku dňu 26.03.2015 došlo k predčasnému zosplateniu úveru (a teda strate výhody splátok), pričom právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky mali právny predchodca žalobcu a žalovaná dohodnuté v zmluve a zároveň v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Predčasné zosplatenie úveru žalovaná nerozporovala, sama uviedla, že úver prestala riadne a včas splácať z dôvodu straty zamestnania a v dôsledku omeškania s plnením úveru žalobca v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil splatnosť úveru ku dňu 26.03.2015. Súd mal z listinných dôkazov za preukázané, že na základe uzavretej úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 3.500,- Eur a žalovaná uhradila žalobcovi celkovo sumu 3.148,35 Eur (2.638,35 Eur do 20.09.2017, tak ako to vyplýva z listiny Aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017 - zaplatené splátky a od 14.08.2018 do 17.12.2018 ešte sumu 510,- Eur, t. j. 2.638,35 Eur + 510,- Eur = 3.148,35 Eur).

54. Výška sumy zaplatená žalovanou bola medzi stranami sporná a aj skutkové tvrdenia samotných strán boli zmätočné. Žalobca v žalobe tvrdil, že jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v časti Zaplatené splátky listiny Aktuálny stav úveru. Žalobca v žalobe neposkytol skutkové tvrdenie o výške zaplatennej sumy v číselnom vyjadrení. Súd preto sčítal zaplatené splátky uvedené v listine Aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017 a dospel k záveru, že žalovaná uhradila splátky v celkovej sume 2.638,35 Eur (do 20.09.2017). Od 14.08.2018 do 17.12.2018 žalovaná podľa svojich tvrdení a predložených dokladov o úhrade a vklade zaplatila ešte 510,- Eur, pričom úhradu tejto sumy (102,- Eur x 5) eviduje aj žalobca v prehľade platieb, ktorý bol obsahom vyjadrenia žalobcu zo dňa 19.02.2019. Zaplatenie sumy 510,- Eur je tak medzi stranami nesporné. Podľa tohto druhého prehľadu platieb žalovanej zo dňa 19.02.2019 však žalovaná uhradila celkovo iba sumu 2.751,35 Eur, a to do 17.12.2018, pričom tento prehľad platieb oproti počiatočnému prehľadu zaplatených splátok zahŕňa aj ďalšie splátky po 20.09.2017 vo výške 510,- Eur, teda logicky by po pripočítaní sumy 510,- Eur k prvotnej sume 2.638,35 Eur mal žalobca uvádzať celkovú zaplatenú sumu 3.148,35 Eur. Po porovnaní zaplatených splátok uvedených v Aktuálnom stave úveru ku dňu 31.10.2017, ktorý bol vyhotovený z bankového informačného systému právneho predchodcu žalobcu a zaplatených splátok uvedených v prehľade platieb žalovanej, ktorý je obsahom vyjadrenia žalobcu zo dňa 19.02.2019 súd zistil, že žalobca v tomto druhom prehľade platieb opomenul uviesť tri platby žalovanej v celkovej výške 400,- Eur, ktoré boli uvedené v Aktuálnom stave úveru, a to splátku dňa

20.10.2014 vo výške 100,- Eur, splátku dňa 10.11.2014 vo výške 100,- Eur a splátku dňa 07.01.2015 vo výške 200,- Eur. Zároveň v prehľade platieb zo dňa 19.02.2019 uviedol pri dni 30.12.2013 platbu 75,95 Eur namiesto 72,95 Eur. Žalobca tak v prehľade platieb zo dňa 19.02.2019 uviedol nesprávnu výslednú sumu 2.751,35, keď správne má byť 3.148,35 Eur (keď sa k nesprávnej sume 2.751,35 Eur pripočíta 400,- Eur a odpočítajú 3,- Eur). Rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a doposiaľ zaplatenou sumou je 351,65 Eur (3.500,- Eur mínus 3.148,35 Eur). Uvedený záver súdu sa zhoduje aj s tvrdením žalovanej v jej ostatnom vyjadrení doručenom súdu dňa 05.04.2019, ktorá uznala, že zostatok nesplatenej časti istiny vo výške 351,65 Eur chce žalobcovi uhradiť. Pôvodne žalovaná vo vyjadrení k žalobe tvrdila, že po 21.09.2017 uhradila ešte 430,- Eur, čo však nepreukázala (preukázala len zaplatenie 510,- Eur). Tvrdenie, resp. obranu žalovanej vo vyjadrení doručenom súdu 05.04.2019, že sumu 351,65 Eur ešte nezaplatila, pretože jej žalobca ako postupník nedoručil platobné údaje na realizáciu platby a preto nevie zvyšok istiny vo výške 351,65 Eur uhradiť, považoval súd za účelové a ničím nepodložené, nakoľko v Oznámení postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 03.10.2018 banka oznámila žalovanej číslo účtu, v prospech ktorého ju žiadala vkladať peňažné prostriedky na plnenie predmetného záväzku. Žalovaná v konaní nepoprela, že by jej oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo doručené. Vo vyjadrení doručenom dňa 05.04.2019 iba poznamenala, že nie je jasné, či bolo žalovanej oznámené postúpenie pohľadávky správne. Z vyjadrenia žalovanej je teda zrejmé, že oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré obsahovalo platobné údaje na realizáciu platby, jej bolo doručené a zvyšok istiny tak mohla po doručení oznámenia zaplatiť. Žalovaná tak nedôvodne žiadala žalobu zamietnuť, keď sama si bola vedomá, že ani celú výšku istiny úveru doposiaľ nezaplatila, nepreukázala ani svoje tvrdenie vo vyjadrení doručenom súdu dňa 21.12.2018, že dňa 13.11.2018 uhradila žalobcovi žalovanú istinu v plnej výške, ani tvrdenie vo vyjadrení doručenom súdu dňa 04.09.2018, že zaplatila celú poskytnutú sumu 3.500,- Eur, na základe čoho opakovane žiadala žalobu zamietnuť.

55. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 10.05.2019 uviedol, že trvá na prehľade platieb uvedenom vo vyjadrení zo dňa 19.02.2019, keď podľa názoru súdu si zrejme nebol vedomý, že žalovanú by tak ukrátil o 397,- Eur (keďže mu v prehľade platieb vypadli tri platby v celkovej výške 400,- Eur a jednu platbu navýšil o 3,- Eur), pretože v tom istom vyjadrení súčasne uviedol, že uvedený stav potvrdzuje aj k žalobe pripojený Aktuálny stav úveru, ktorý v časti Zaplatené splátky obsahuje úplný prehľad platieb žalovanej. Súd preto na prehľad platieb zo dňa 19.02.2019 pri svojom rozhodnutí neprihliadal, nakoľko nielenže nemal oporu v ostatných vykonaných listinných dôkazoch, ale bol v rozpore s prvotnou listinou Aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2017, podľa ktorej boli zaplatené splátky vo výške 2.638,35 Eur a zmena skutkových tvrdení podľa prehľadu platieb zo dňa 19.02.2019 by bola v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa. Napokon, aj samotný žalobca vo vyjadrení doručenom dňa 17.01.2019 potvrdil, že žalovaná uhradila spolu 3.148,35 Eur, pričom poslednú platbu žalobca eviduje zo dňa 17.12.2018 vo výške 102,- Eur. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca nemal v platbách žalovanej, či skôr vo svojich vyjadreniach prehľad.

56. Vychádzajúc z hodnotenia vykonaných dôkazov a všetkého, čo v konaní vyšlo najavo, aplikujúc zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na danú vec, súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 351,65 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou poskytnutou právnym predchodcom žalobcu (3.500,- Eur) a sumou uhradenou žalovanou (3.148,35 Eur). Jedine rozdiel týchto súm presne kvantifikuje výšku nároku žalobcu, očisteného o nároky, ktoré súd žalobcovi nepriznal. Priznaná suma teda predstavuje nesplatený zostatok poskytnutého úveru (bez úrokov a poplatkov) a vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže úver právne posúdil ako bezúročný a bez poplatkov.

57. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

58. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatky z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

59. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

60. Pokiaľ ide o príslušenstvo žalovanej sumy, žalobca si podanou žalobou uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 3.354,48 Eur od 01.11.2017 do zaplataenia. Ku dňu 26.03.2015 právny predchodca žalobcu zosplatnil úver a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Podľa pripojenej doručky bola výzva doručená žalovanej dňa 01.04.2015. Márnym uplynutím 10 dňovej lehoty na plnenie plynúcej od 02.04.2015 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu dňom 12.04.2015, čím žalobcovi vzniklo právo na zaplataenie úrokov z omeškania vo výške 5,05 % (5 + 0,05 %), nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 12.04.2015 bola 0,05 %. Žalobca žiadal priznať úroky z omeškania až od 01.11.2017 a to až v sadzbe 5,25 %. Súd priznal žalobcovi zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne z priznanej sumy 351,65 Eur od 01.11.2017. V časti úrokov z omeškania nad priznanú sumu súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

61. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že prevažne úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,68 %. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 7,66 % a hrubý úspech žalovanej v rozsahu 92,34 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplataenia sumy 4.592,63 Eur (3.354,48 Eur + 1.143,39 Eur + 94,76 Eur) s príslušenstvom a súd zaviazal žalovanú na zaplataenie sumy 351,65 Eur s príslušenstvom. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalovanej v rozsahu 84,68 %, súd v konečnom dôsledku rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v uvedenom rozsahu.

64. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Piešťany.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP). Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 až 3 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 2 Exekučného poriadku).